

Tato práce se zabývá pojetím náboženství v textech přívrženců českožidovského hnutí v období první republiky. Na základě analýzy literárních, teoretických i žurnalistických textů z této doby se pokouší rekonstruovat obraz náboženství, který vstřebávali čtenáři českožidovských periodik, kalendářů, ale i knih významných českožidovských autorů. Tento obraz je právě tak pestrý jako žánrová směs textů, které jej utvářejí. Zahrnuje v sobě hloubavé úvahy o náboženství jako takovém, nostalgické i humorné literární výjevy z náboženského života, či pojednávání palčivých politických a kulturních aspektů náboženské otázky. Celým korpusem zkoumaných textů se line snaha o nalezení ideálního tvaru náboženství, spojená především s analýzou judaismu a křesťanství. S důležitou výjimkou Richarda Federa se jedná o autory, kteří k náboženské otázce přistupují jako poučení laikové a zkoumají ji s ohledem na „zdravý rozum“ a humanistické ideály, přičemž tradiční judaismus spojují spíše s nostalgickým vzpomínáním na zašlé časy. Z materiálu tak vyvstává obraz ideálního, všelidského náboženství, které kromě bezprostředního a přirozeného vztahu člověka s Bohem v sobě zahrnuje hlavně důraz na neutuchající lidskost, vnímanou jako náboženskou hodnotu.